

Suntem împreună în această experiență colectivă

Dragii mei,

Suntem deja de 2–3 săptămâni în această izolare sau carantină sau distanțare socială – numiți-o cum doriți. Pentru mine tot o mare mascaradă este. Am închis aproape toate sursele de știri/opinii/cifre. Prefer să rămân cu mintea/creierul/inima intacte și o vibrație înaltă. Cică la astea înalte nu poate sări virusache ăsta mic 😊

Mi-ar plăcea să oprim lumea în loc pentru a găsi soluții la sutele de mii de decese – chiar milioane anual – din cauze prevenibile (fie că vorbim de gripă sezonieră – soldată cu mult mai multe decese la nivel mondial – sau diabet, boli de inimă etc). Oare câte atacuri de cord se întâmplă acum în criză? Le mai numără cineva? Auzim numai „l-a răpus virusul”.

Mi-ar plăcea să oprim lumea în loc pentru a opri violența domestică în care mor milioane de femei anual în toată lumea (violență care crește în aceste zile).

Mi-ar plăcea să oprim lumea în loc pentru sutele de mii de femei care mor anual pentru că nasc în condiții improprii sau milioanele de femei care sunt sechestrate și violate în întreaga lume. În afară de o știre care creează audiență și aduce bani mulți, nu mai auzi nimic după aceea.

Mi-ar plăcea să cred că ne pasă de bătrânii noștri, dar și de milioanele de copii care (de zeci de ani de zile) mor de foame sau care sunt abuzați în fel și chip în lume. Statisticile arată că 1 din 4 copii este abuzat în familie (inclusiv sexual). Să nu mai vorbim de pedofilie – atât de mult protejată – dar cu un număr de victime de neimaginat.

Aș fi fericită să plătim prețul pe care îl plătim pentru cauzele de mai sus și pentru a găsi soluții viabile.

Dar, cum mă rog mereu să primesc înțelepciunea să accept ceea ce nu pot schimba (adică ceea ce nu e în controlul meu), am loc liber în inimă și minte să fiu creativă și să fac tot ce pot mai bine pentru mine și cei din imediata mea apropiere.

Și asta facem aici la EME de destul timp. Iar aceste ultime 2–3 săptămâni nu se dezminț. În baza principiului „fă rai din ce ai”, ne împingem mereu pe noi înșine la limită și venim în întâmpinarea celor mici, mereu mai bine.

Prefer să mă concentrez pe lucrurile pozitive care vin la pachet în această criză mondială temporară! Deja în SUA, de ieri, se propune planul pentru revenire treptată la normal, căci „viața economică trebuie să meargă înainte” – zic ei. Ce noutate, nu? Nu știam.

Și îmi propun să acționeze altfel pentru a ține lucrurile în control. Este un articol nou în Washington Post la care am ajuns azi-noapte pentru că urmăresc mereu ce zice Trump. Cam de acolo se dă ora exactă.

Se vorbește de carantină mult mai targetat acolo unde chiar e nevoie și multe altele. Propun parțial modelul asiatic care a dovedit că ține lucrurile sub control acum. M-am întrebat mereu, în tot acest răstimp, de ce nu l-au propus de acum 2 săptămâni, căci era evident de pe atunci că în Asia curbele s-au aplatizat și chiar merg descendent.

Bineînțeles că parte din soluția propusă în 4 faze este **urmărirea digitală** a oricine și orice!! Nu comentez.

Să revenim pe plaiuri mioritice.

Mulțumesc mult celor care au contribuit cu idei după emailul meu inițial. Dar și celor care știu că prin ceea ce fac în viața de zi cu zi contribuie cu soluții reale.

Revin la lista lucrurilor de implementat și/sau apreciat după ce vom răpune acest „dușman al omenirii”. Dacă el chiar există în forma mediatizată, atunci eu l-aș numi **prieten** și nu dușman pentru că pe unii dintre noi ne-a ajutat să facem „click” pe diverse aspecte ale vieții pe care le-am tot amânat până acum.

Acum cca 10 zile scriam:

„Eu îmi închipui că, după un număr de săptămâni acasă cu cei mici, meseria de profesor va urca măcar încă o treaptă pe scara respectului pentru acești oameni care sunt dragii noștri profesori 😊

Cred și că vom fi mai conștienți de risipa pe care o facem.

Vom înțelege mai bine valoarea traiului în comunități și cultivarea locală a hranei.

Ne vom concentra mai degrabă pe ceea ce ne unește versus ceea ce ne divide.

Deși MEN rezistă de mult timp, probabil acum avem cele mai bune premise pentru aprobarea home schooling-ului și a învățării „altfel” și în România. Ne-am zbatut noi mult timp, dar uite că vine un virus și rezolvă aproape instant niște rezistențe la nivel înalt 😊

Etc. – aștept cu entuziasm de la dvs.”

În continuare, am mai sintetizat din propunerile părinților minunați din comunitatea EME:

- Crearea unor rețele și structuri locale mult mai adaptate și pregătite să facă față unor potențiale dezastre și care să ne permită să fim conectați local mult mai eficient.
- Noi idei (testate acum) despre cum poți să termini ziua de lucru mai devreme și să ajungi acasă în timp util ca să petreci timp cu cei mici (care cresc foarte repede). Cine știe, poate nu o să mai fie nevoie să oferim program după 16:00 la EME!! Acest lucru chiar ar fi o mare realizare – mai ales pentru copii!
- De cea de sus se leagă și faptul că măcar în anumite zile fixe unii părinți pot alege să lucreze de acasă, fapt care se traduce și în mai puțin trafic și **reducerea amprente de carbon**, care adresează și problema încălzirii globale.

- Mutarea focusului de la consumul în exces, nenecesar, la un mod de viață care se bazează mai mult pe **relaționare și troc**.
- Adâncirea practicilor și abilităților de a **sta calm într-o „furtună”**. Aceasta conduce la cultivarea capacităților de a administra orice (de la situații la organizații) în mod mai conștient.
- Reducerea discuțiilor/dialogului fără bază reală din comunitatea de părinți. Focus mai degrabă pe dialog care unește și construiește.
- Idei de noi tipuri de afaceri.
- Reușim mai bine să recunoaștem în mod colectiv că suntem într-adevăr **foarte interconectați** ca și familie umană și putem să rezolvăm provocările **numai când lucrăm ÎMPREUNĂ!**
- Gânduri autentice și reale despre cum putem să trăim și să ne conducem viețile de așa natură încât să lăsăm **o planetă mai bună copiilor noștri și copiilor lor**.

Aceasta va fi cea mai mare împlinire a vieților noastre. Măcar aceste timpuri ne dovedesc acest lucru. Tot restul e trecător.

Ca gând final pentru acest mesaj, chiar dacă mă repet, vă spun că eu văd această criză (indusă artificial sau nu) ca pe acel „wake-up call” care ne obligă să confruntăm faptele într-un mod lucid pentru a optimiza lucrurile bune care se desprind.

Nu le sesizăm însă dacă abordăm **numai cu frică, panică**, având grijă numai de noi și familia noastră și credem absolut tot ce este în media și pe WhatsApp.

Aștept în continuare idei de „mai bine colectiv” de la dvs.

Haideți să scriem împreună povestea unui 2020 nu ca o tragedie, ci ca o naștere provocatoare a unui nou fel de a fi, de a acționa, de a gândi.

Ceea ce nu ne omoară ne întărește!

Cristina